

[Ministeren for skatter og afgifter]

på en større ejendom. Hr. Hagen Hagensen holdt sig, som flere andre, til eksemplet i lovforslaget.

Jeg vil bede ordførerne om at kigge eksemplet igennem og for sig selv svare på spørgsmålet, om de mener, at det eksempel er særlig typisk for den faktiske udvikling, man har set i de senere år. Det er ikke noget, vi har påstået i hvert fald fra skatteministeriets side at det skulle være. Det er bare et pædagogisk eksempel, der overdriber den vippevirkning, der ligger i forslaget, sammenlignet med de nuværende virkninger: ved store fortjenester på korte besiddelsestider kan der blive tale om en skærpelse, men ellers er der tale om en lempelse.

Det er ikke sådan, at de 100.000 kr., som flere har hæftet sig ved i eksemplet, på nogen som helst måde er typiske, og da slet ikke i den nuværende situation, fordi vi jo pristalsregulerer anskaffelsestidsrummet fra det faktiske anskaffelsestidspunkt og frem til salgstidspunktet. Desuden giver vi et 10.000 kr.s tillæg pr. år, hvilket også er praktisk begrundet, fordi vi så slipper for at studere faktiske udgifter op til det beløb. Derfor er det fælles for alle ejendomme, og derfor vil det give den største lempelse for ejendomme med en relativt lille ejendomsværdi. Desuden har vi altså aftrapningsordningen fra det 3. til det 8. år af det egentlige skattegrundlag og derefter fuldstændig skattefrihed.

Jeg tror altså ikke, at der er noget reelt behov for yderligere lempelser, som hr. Ivar Hansen og hr. Hagen Hagensen m.fl. var inde på. Man har fikseret for meget på lovforslagets pædagogiske, men ikke særlig typiske eksempel.

Så har der været rejst spørgsmålet – jeg tror, det også var hr. Hagen Hagensen – om regulering efter pristallet var det rigtige, om man skulle anvende et særligt ejendomspristal i stedet for. Derom vil jeg sige 2–3 ting. For det første bruger vi jo undtagelsesfrit i skattelovgivningens reguleringspristallet til at indeksere efter. For det andet ville det, selv om vi brugte et ejendomsprisindeks, måske ikke med større præcision afspejle udviklingen for den bestemte type ejendomme, der skulle handles i en given situation. Jeg tror, at det af disse grunde er rimeligt, men også af den grund, at det, vi gerne vil beskatte, jo er en udvikling, hvor fast ejendom igen be-

gynder at stige kraftigere end den almindelige inflation, altså hvor der opstår nogle reelle kapitalgevinster i fast ejendom.

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen i, at der i hvert fald er formelle sammenhængsproblemer over til opgørelsesgrundlaget for de genvundne afskrivninger, hvis ikke dette forslag gennemføres. Hvis det gennemføres, så er problemet løst.

Jeg tror nok – det kan også være et svar til hr. Bollmann – at vi skal gøre os megen umage for at få dette forslag vedtaget inden sommerferien, af den enkle grund at der sidder en masse mennesker og venter på lovens ikrafttræden den 1. juli 1982. Derfor skal jeg selvfølgelig tilsige al mulig sagkyndig og saglig medvirken til et hurtigt og positivt udvalgsarbejde, men understrege, at jeg tror, det er vigtigt at få denne sag ekspederet. Tidspunktet er det rette, og nu har vi skabt nogle forventninger om, at det kan klares med ikrafttræden til den 1. juli. Det indeholder en lempelse, og det bryder nogle af de psykologiske barrierer for generationsskiftet, som stadig væk er der, selv om den provenumæssige virkning er i stærkt aftagende.

Det er da klart, at det er et stort problemkompleks, og jeg beklager sådan set også, at vi først på dette tidspunkt har kunnet lægge det frem i tinget. Men jeg havde for en måneds tid siden indtryk af, at der var meget bred interesse i folketinget for at få det frem og så vidt muligt færdigbehandlet, og det har vi arbejdet efter.

Det er selvfølgelig også meget vigtigt for mig, at vi kan komme af med spekulationsbegrebet. Der gør der sig nok nogle misforståelser gældende. Hr. Wilhjelm's udtalelser gav i hvert fald anledning til at tro, at han ikke holdt de to begreber klart adskilt fra hinanden, som vi opererer med i skattelovgivningens, nemlig næringsbegreb og spekulationsbegreb. Hvor der er tale om, at man er egentlig næringsdrivende ejendomshandler, sker der ingen ændring af beskatningen efter disse forslag. Det, forslagene tager højde for, er spekulation som det subjektive og svært håndterlige begreb, det er, hvor man f. eks. skal ud hos manden, som har handlet 1 eller 2 ejendomme eller sælger en ubebygget grund, fordi han ikke nåede at bygge et sommerhus på den, før han giftede sig og blev nødt til at købe et helårshus, og vurdere, om han har været spekulant i skattelovgivnin-